RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 88.430 van 29 juni 2000
in de zaak A. 58.620/IX-2293.

In zake : Firmin DELPLANCKE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51, bus 1

tegen :

de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (BRTN), thans de Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT),
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Firmin DELPLANCKE op 24 juni 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "de beslissing van de Raad van Bestuur van de BRTN van 28 maart 1994, om zijn loopbaan van cheftechnicus niet over te zetten in de nieuwe vlakke loopbaan van cheftechnicus C";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 26 juni 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 mei 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VAN VYVE, die loco advocaat D. D'HOOGHE verschijnt voor verzoeker, en van advocaat B. WILMS, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is industrieel ingenieur en behaalde in 1977 het diploma van master in wetenschappelijke computertoepassingen. Hij is sedert 13 april 1964 in dienst bij de BRTN, aanvankelijk als laboratoriumtechnicus. Na een stage van cheftechnicus laboratorium wordt hij met ingang van 1 juli 1982 in die graad benoemd.

1.2. Op 28 juni 1993 beslist de raad van bestuur tot de herstructurering van de technische diensten. In

het kader van die herstructurering wordt de graad van cheftechnicus laboratorium afgeschaft.

Ter vervanging van die graad wordt een vlakke loopbaan ingesteld die bestaat uit de volgende graden :

- cheftechnicus C,
- cheftechnicus B na 6 jaar graadanciënniteit,
- cheftechnicus A na 9 jaar graadanciënniteit.

Voor de overzetting naar de nieuwe vlakke loopbaan worden de volgende overgangsmaatregelen genomen :

> "De benoeming in de nieuwe graden van de vlakke loopbaan van cheftechnicus C gebeurt op voorstel van de administrateur-generaal na advies van een commissie. Die commissie wordt door de administrateur-generaal samengesteld; ze wordt voorgezeten door een ambtenaar-generaal.
> (...)
> De personeelsleden die niet worden overgezet in de nieuwe loopbaan, behouden de graad waarin ze zijn benoemd met de daaraan gekoppelde rechten en aanspraken".

1.3. Op 26 juli 1993 wordt de adviescommissie samengesteld die de kandidaten moet beoordelen die voor de overzetting naar een vlakke loopbaan in aanmerking komen. De commissie bestaat uit de leden van het directiecollege van de technische diensten, aangevuld met de directeur personeelszaken.

1.4. Op 19 oktober 1993 richt hoofdingenieur-directeur André DE CLERCQ met betrekking tot verzoeker een vertrouwelijke nota aan de voorzitter van de adviescommissie, directeur-generaal VAN ROOST. De nota luidt als volgt :

> "Mr. KOCHUYT maakt me volgende beoordeling over die handelt over chef-labotechnicus Firmin DELPLANCKE : 'Mr. Firmin DELPLANCKE was destijds een zeer intelligent en beloftevol labo-medewerker die evenwel nu, onder meer door zijn huidig gebrek aan interesse en toewijding, geen enkele blijk geeft de nieuwste technologieën te volgen, zijn belangstellingen

situeren zich op terreinen buiten de BRTN. De leiding en begeleiding van zijn personeel blijven ondermaats'. Ik sluit me aan bij dit advies, DC. Ik veronderstel dat morgen hierbij nog de uitstel van zijn benoeming als CT-labo en ons oordeel over zijn kandidatuur van Groepschef, vermeld worden".

1.5. De adviescommissie vergadert op 20 oktober 1993.

Voor 88 van de 90 in aanmerking komende personeelsleden brengt de commissie "op grond van een overzicht van de in het personeelsdossier van betrokkenen opgenomen gegevens, hun beoordelingen en de mondelinge evaluatie van hun prestaties" gunstig advies uit over hun overzetting naar de vlakke loopbaan.

Over verzoeker (evenals over Robert BAVIN) formuleert de commissie "op dezelfde basis" een negatief advies. Wat verzoeker betreft wordt dit advies als volgt gemotiveerd :

"De heer Firmin DELPLANCKE was destijds een zeer intelligent en beloftevol labo-medewerker, die evenwel, onder meer door zijn huidig gebrek aan interesse en toewijding, geen enkele blijk geeft de nieuwste technologieën te volgen. Zijn belangstellingen situeren zich op terreinen buiten de BRTN. Zijn leiding en begeleiding van zijn personeel blijven ondermaats".

1.6. Op basis van dit advies doet de administrateur-generaal bij nota van 8 december 1993 een voorstel om :

"1. de gunstig beoordeelde kandidaten over te zetten in de respectieve graden van de nieuwe vlakke loopbaan (...);
2. de heren Robert BAVIN en Firmin DELPLANCKE op grond van het negatief advies en de motivering die in het verslag van de adviescommissie wordt vermeld, niet voor overzetting in aanmerking te nemen".

1.7. Bij brief van 10 december 1993 schrijft verzoeker aan de voorzitter van de raad van bestuur dat hij kennis heeft gekregen van het voorstel om hem niet

naar de vlakke loopbaan over te zetten. Verzoeker geeft een overzicht van zijn "nogal gevarieerde BRT-loopbaan" en wijst op de gevolgen van de voorgestelde maatregel voor zijn pensioen. Hij besluit "dat de redenen tot sanctie buiten verhouding staan tot de pecuniaire repercussie".

1.8. Op 13 december 1993 wordt het voorstel van de administrateur-generaal besproken in de vaste commissie. Bij de bespreking wordt opgemerkt dat "bij lezing van het bezwaarschrift van de h. DELPLANCKE blijkt (...) dat de betrokkene een uitstekende staat van dienst heeft". Gevraagd wordt om de situatie van verzoeker (en die van Robert BAVIN) "nog eens grondig te bekijken" en het resultaat daarvan in een aanvullende nota aan de raad van bestuur voor te leggen.

1.9. Op 20 december 1993 beslist de raad van bestuur, zonder dat de door de vaste commissie gevraagde aanvullende nota wordt voorgelegd, om "gelet op het in het voorgelegde verslag opgenomen ongunstig advies en de daarbijbehorende motivering van de commissie ad hoc, (...) het voornemen te formuleren, de hh. Robert BAVIN en Firmin DELPLANCKE niet in aanmerking te nemen voor overzetting in de nieuwe vlakke loopbaan van chef-technicus C".

1.10. Het voornemen om verzoeker niet te benoemen in de vlakke loopbaan van cheftechnicus C wordt bij nota van 29 december 1993 ter kennis van verzoeker gebracht, teneinde hem de kans te geven "eventuele bezwaren tegen het geformuleerde voornemen kenbaar te maken".

1.11. Op 5 januari 1994 dient verzoeker een bezwaarschrift in, waarin hij onder meer laat gelden :

> "... dat hij wel degelijk de nieuwste technologieën volgde;
> ...

dat zijn belangstellingen op terreinen buiten de BRTN, (...) niet interfereren met zijn professionele functie;

...

dat hij (...) zich steeds inwerkte in de technieken van de sectie waarvan hij de leiding had, waardoor hij dan in staat was zijn medewerkers efficiënt bij te staan;

...

dat zijn leiding en begeleiding bijgevolg beslist niet ondermaats kunnen genoemd worden".

1.12. Bij nota van 1 maart 1994 wordt het bezwaarschrift van verzoeker door de administrateur-generaal aan de vaste commissie voorgelegd. De administrateur-generaal formuleert hierbij "enkele bedenkingen", zo onder meer dat de in het bezwaarschrift vermelde taken "hoofdzakelijk door anderen (werden) uitgevoerd zonder dat (verzoeker) hierin de leiding nam of zijn personeel begeleidde. Het mangelde de h. DELPLANCKE de laatste jaren duidelijk aan interesse voor de uitvoering van de functie van chef-technicus labo".

1.13. Het bezwaarschrift van verzoeker wordt door de vaste commissie besproken op 7 maart 1994. De voorzitter merkt op dat "het voorliggende probleem inmiddels genoegzaam bekend is" en dat de vragen die eerder werden gesteld "eigenlijk nog altijd onbeantwoord (blijven)".

Bij het voorstel van de directie om verzoeker niet voor overzetting in de vlakke loopbaan van cheftechnicus C in aanmerking te nemen, wordt aangestipt "dat dan toch een uitgebreidere argumentatie vereist is" want "de vaststelling blijft dat de h. DELPLANCKE een uitstekende staat van dienst heeft". De vaste commissie besluit andermaal dat een aanvullende nota aan de raad van bestuur moet worden voorgelegd.

1.14. Er wordt echter geen aanvullende nota bij de raad van bestuur ingediend. Tijdens de vergadering van de raad van bestuur van 28 maart 1994 verklaart de

directie "dat geen nieuwe nota meer werd ingediend, omdat werd geconstateerd dat alle gegevens al voorhanden zijn".

De raad van bestuur beslist daarop bij geheime stemming "zijn op 20.12.1993 geformuleerde voornemen te bevestigen en de h. Firmin DELPLANCKE derhalve niet in aanmerking te nemen voor overzetting in de nieuwe vlakke loopbaan van cheftechnicus C".

Deze beslissing wordt bij brief van 21 april 1994 (postdatum 26 april 1994) ter kennis van verzoeker gebracht;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie opwerpt dat verzoeker niet meer van het vereiste belang doet blijken bij zijn beroep en zulks om twee redenen die zij als volgt uiteenzet :

> "Vooreerst is het zo dat de Raad van Bestuur op 25 september 1995 beslist heeft de heer DELPLANCKE vooralsnog over te zetten in de nieuwe vlakke loopbaan van cheftechnicus en hem met ingang van 1 juli 1995 benoemd heeft in de graad cheftechnicus A. Dit gebeurde nadat hij met toepassing van de reglementering terzake een tweede kans had gekregen om een aanvraag tot overzetting in te dienen, waarbij de beoordelingscommissie van oordeel was dat er een kentering in goede zin had plaatsgevonden. Bij toepassing van de bepalingen van het protocol van de sectorale programmatie 1985-1986, werd de heer DELPLANCKE beschouwd als benoemd in de graad cheftechnicus A, zijnde de hoogste graad van de nieuwe loopbaan, op 1 augustus 1994. Het voornoemd protocol bepaalt immers dat bij de eerste benoemingen in de vlakke loopbaan de personeelsleden benoemd worden in de graad die ze zouden hebben bereikt indien de bewuste vlakke loopbaan met de aangegeven termijnen had bestaan toen ze in de basisgraad werden benoemd en alsof ze met de aangegeven termijnen waren bevorderd tot de onderscheiden graden waaruit hun vlakke loopbaan bestaat. In casu betekent dit dat alle jaren sedert de benoeming van de heer DELPLANCKE in de vroegere graad cheftechnicus meetellen voor het bepalen van zijn status in de nieuwe loopbaan.
>
> Daarbij komt nog dat de heer DELPLANCKE op 11 maart 1996 de leeftijd van 65 jaar bereikt heeft en

bijgevolg op de eerste dag van de daaropvolgende maand (1 april 1996) van ambtswege op pensioen werd gesteld.

De heer DELPLANCKE is dus niet alleen uiteindelijk toch overgezet naar een nieuwe loopbaan, maar inmiddels reeds meer dan een jaar met rustpensioen. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan geen nuttig effect meer sorteren. Daar de betrokkene inmiddels gepensioneerd is, kan hij vooreerst niet meer overgezet worden in een nieuwe loopbaan of kan de uiteindelijk gebeurde overzetting niet meer vervroegd worden. In geval van vernietiging van zo'n beslissing tot niet-overzetting in een nieuwe loopbaan wegens een eventueel vastgesteld gebrek in motivering, is de BRTN niet verplicht de betrokkene zomaar over te zetten in de nieuwe vlakke loopbaan. Uit zo'n vernietiging volgt enkel de verplichting om de procedure te hernemen en te zorgen voor een draagkrachtige motivering, hetgeen in de gegeven omstandigheden ook niet meer kan.

Daar een eventuele vernietiging van de beslissing dus niet meer kan leiden tot een vervroeging van de overzetting, kan er ook geen aanleiding zijn tot een herziening van de financiële loopbaan van de betrokkene en kan hij bijgevolg geen herberekening van zijn pensioen vragen. Overigens volstaat dit op zich niet ter handhaving van het belang bij een vernietiging (zie in dat verband bijvoorbeeld BAERT, J., en DEBERSAQUES, G., Ontvankelijkheid, 287 e.v., nr. 315-316).";

2.2. Overwegende dat verzoeker betwist dat hij daardoor zijn belang verloren zou hebben; dat hij ter staving drie argumenten aanvoert, namelijk :

a) de overheid kan er nog steeds toe aangezet worden -zelfs in geval van pensionering van de betrokkene- om na vernietiging retroactief de vastgestelde onwettigheid goed te maken, ook wanneer ze daarbij een discretionaire bevoegdheid heeft; in casu kan zij retroactief beslissen tot de overzetting van verzoeker in de vlakke loopbaan vanaf maart 1994 (i.p.v. vanaf 1 juli 1995);

b) verzoeker heeft nog steeds een moreel belang, wat volgt uit de omstandigheden waaronder de bestreden beslissing werd genomen : het krenkende van een ongunstige beoordeling van verzoeker samen met één collega, tegenover 88 anderen die wel geacht worden

uitstekend te presteren en het uitzonderlijk karakter daarvan bij het overzetten naar een vlakke loopbaan, dat alles gepaard gaande met de lange duur van de procedure; ook het feit dat verzoeker geen kans meer heeft gekregen op bevordering, wat zijn pensioenbedrag gunstig beïnvloed zou hebben;

c) een vernietiging leidt tot het gemakkelijker krijgen van een schadevergoeding;

2.3. Overwegende dat zoals de verwerende partij in haar laatste memorie uiteenzet, verzoeker na het instellen van dit beroep weliswaar ook werd benoemd in de graad van cheftechnicus A, doch slechts met ingang van 1 juli 1995, met uitwerking wat de bevordering in de vlakke loopbaan tot cheftechnicus A betreft op 1 augustus 1994, tegen 1 juli 1993 voor de andere in hetzelfde geval verkerende personeelsleden;

Overwegende voorts dat de bewering als zou verzoeker na zijn pensionering geen aanspraak kunnen maken op een retroactieve reconstructie van zijn loopbaan niet voetstoots kan worden aangenomen; dat het in een overheidsbestuur immers de gangbare praktijk is dat, wanneer graden worden afgeschaft en vervangen door nieuwe graden, de titularissen van een oude graad, voor zover zij aan de nieuwe benoemingsvoorwaarden voldoen, automatisch in de overeenstemmende nieuwe graad worden benoemd; dat in dit geval blijkbaar voor een afwijkend systeem werd gekozen -niet automatische overzetting- doch daarbij wel moet worden vastgesteld dat alle titularissen van de afgeschafte graad, behalve 2 op 90, zonder meer in de nieuwe graden van de vlakke loopbaan werden benoemd;

Overwegende dat uit de zoëven gedane vaststelling kan worden afgeleid dat de verwerende partij de overzetting in de nieuwe graden quasi als een automatisme heeft opgevat doch zich het recht heeft

willen voorbehouden om uitzonderlijk aan sommige personeelsleden het voordeel van in een nieuwe graad benoemd te worden te ontzeggen; dat zoals uit de gegevens van de zaak is gebleken, dat laatste dan wel gepaard ging met een negatieve beoordeling van de wijze van dienen van de betrokkenen; dat precies daarom ook verzoeker geacht moet worden op zijn minst een moreel belang te hebben bij de vernietiging van de weigering hem, samen met één enkel ander personeelslid, te benoemen, tegenover 88 anderen die wel gunstig beoordeeld werden; dat verzoeker overigens ook een pecuniair nadeel blijkt te hebben geleden; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen "evenals, voor zoveel als nodig en in samenhang hiermee de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel"; dat volgens verzoeker de motiveringsplicht geschonden is omdat de bestreden beslissing berust op "gratuite beweringen" die geen enkele steun vinden in het personeelsdossier van verzoeker; dat hij stelt dat hij "een onberispelijke staat van dienst heeft opgebouwd, zonder enige klacht noch ongunstige beoordeling" en dat pas op 5 november 1993 -dus na het advies van de adviescommissie van 20 oktober 1993- een negatieve opmerking werd gemaakt, dat zijn uitstekende staat van dienst niet enkel blijkt uit de positieve beoordelingen maar ook uit de bevorderingen die hem werden toegekend en uit de positieve waarderingen die door verschillende chefs werden uitgebracht en die door het administratief dossier niet worden ontkracht, en dat de vaste commissie trouwens tot tweemaal toe vastgesteld

heeft dat er onvoldoende gegevens waren om de voorgestelde beslissing te nemen en een aanvullende nota gevraagd werd omdat een uitgebreidere argumentatie vereist was; dat verzoeker wat dit laatste betreft stelt dat, in samenhang met de schending van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werd, omdat er geen gevolg werd gegeven aan de vraag van de vaste commissie dat een aanvullende nota met een uitgebreidere argumentatie zou worden voorgelegd; dat verzoeker er in dat verband voorts op wijst dat de adviescommissie op 20 oktober 1993 slechts een kleine twee uur nodig had om, naast de behandeling van andere agendapunten, over 90 kandidaten advies uit te brengen "op grond van een overzicht van de in het personeelsdossier van betrokkenen opgenomen gegevens, hun beoordelingen en de mondelinge evaluatie van hun prestaties" en een dergelijke korte tijdsduur in redelijkheid niet geacht kan worden een grondig en zorgvuldig onderzoek van de verschillende dossiers toe te laten; dat verzoeker ook nog stelt dat, in samenhang met de schending van de motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel geschonden werd, omdat uit het administratief dossier niet blijkt dat de 88 personeelsleden die wel in de nieuwe vlakke loopbaan werden overgezet, een beter dossier konden voorleggen dan verzoeker en dat, door verzoeker het voordeel van de overzetting in de vlakke loopbaan te weigeren, de verwerende partij tekortgekomen is aan de verplichting om gelijke gevallen op gelijke wijze te behandelen; dat verzoeker besluit dat het bestuur niet in redelijkheid heeft kunnen beslissen om 88 van de 90 cheftechnici laboratorium wel in aanmerking te nemen voor de overzetting in de nieuwe loopbaan en dit voordeel aan verzoeker te onthouden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij vooreerst betwist dat verzoeker zich nuttig op de motiveringswet kan beroepen; dat uit het verzoekschrift en de stukken van het administratief dossier immers

blijkt dat hij de motieven van het bestreden besluit kende voor hij zijn annulatieberoep instelde; dat zij erkent dat verzoeker tot voor de bestreden beslissing "een vrij onberispelijke staat van dienst" had, maar stelt dat de adviescommissie "wegens het huidig gebrek aan inzet van de verzoeker" besliste een negatief advies uit te brengen "niettegenstaande de overwegend positieve beoordelingen van de verzoeker in de voorgaande jaren"; dat volgens de verwerende partij de loopbaan van verzoeker trouwens niet zo onberispelijk is als hij laat uitschijnen; dat zij in dat verband verwijst naar een nota van 21 mei 1982 betreffende de stage van verzoeker, naar een nota in verband met de kandidatuur van verzoeker voor de functie van groepschef en naar de nota van de administrateur-generaal aan de vaste commissie waarin diverse tekortkomingen van verzoeker vermeld worden;

Overwegende dat wat de schending van de motiveringsplicht betreft, de verwerende partij als volgt besluit :

> "De verzoeker heeft een vrij behoorlijke loopbaan bij de BRTN achter de rug. Niettemin blijkt hij sinds zijn bevordering tot cheftechnicus (1982) een steeds groter gebrek aan interesse en toewijding te vertonen wat tot menigvuldige mutaties aanleiding gaf. Blijkens de directie van zijn dienst neemt dit gebrek de laatste jaren problematische proporties aan. Na een zorgvuldige afweging van de beide elementen, meent de raad van bestuur dat de verzoeker niet kan overgezet worden naar de nieuwe graad van cheftechnicus. De verwerende partij verwijst in de beslissing zelf uitdrukkelijk naar dit huidig gebrek aan interesse en toewijding van de verzoeker en miskent aldus geenszins zijn vroegere (goede) beoordelingen, integendeel zelfs. Bovendien verwijst de bestreden beslissing uitdrukkelijk naar de hierboven vermelde stukken waaruit nogmaals duidelijk blijkt welke motieven aan de basis van de bestreden beslissing liggen. Aldus is de verwerende partij haar formele en materiële motiveringsverplichting nagekomen en is het middel dan ook ongegrond";

Overwegende dat met betrekking tot de door verzoeker in samenhang met de schending van de moti-

veringsplicht aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, de verwerende partij de wijze schetst waarop de bestreden beslissing tot stand gekomen is; dat volgens haar hieruit blijkt dat bij het nemen van de bestreden beslissing uiterst zorgvuldig is tewerkgegaan, dat verzoeker steeds zijn bezwaren kon laten gelden en deze bezwaren ernstig onderzocht werden; dat wat de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel betreft, de verwerende partij antwoordt dat het feit dat verzoeker samen met R. BAVIN als enige niet werd overgezet in de nieuwe functie niet aantoont dat verzoeker gediscrimineerd werd, terwijl hij trouwens in gebreke blijft hiervan het bewijs te leveren; dat volgens de verwerende partij evenmin het redelijkheidsbeginsel werd geschonden, omdat enkel sprake kan zijn van een schending van het redelijkheidsbeginsel indien geen enkele redelijke overheid in de gegeven omstandigheden tot de bestreden beslissing kon komen, waarvan ter zake geen sprake is : de verwerende partij heeft immers op grond van diverse elementen van het dossier geoordeeld verzoeker niet te kunnen overplaatsen in de nieuwe functie en het komt de Raad van State niet toe dit opportuniteitsoordeel over te doen;

3.3. Overwegende dat de beslissing van 28 maart 1994 om verzoeker niet, zoals 88 van de 90 daarvoor in aanmerking komende personeelsleden, in de nieuwe vlakke loopbaan te benoemen, formeel is gemotiveerd en wel als volgt :

> "Overwegende dat de h. DELPLANCKE door zijn huidig gebrek aan interesse en toewijding, geen enkele blijk geeft de nieuwste technologieën te volgen. Bovendien situeert zijn belangstelling zich op terreinen buiten de BRTN en blijven zijn leiding en begeleiding van zijn personeel ondermaats";

dat die motivering beantwoordt aan het bepaalde van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 en zij afdoende is, althans in de zin dat de aangevoerde beweegredenen,

afgezien van de vraag of zij feitelijk en juridisch gefundeerd zijn, volstaan om die beslissing te dragen;

Overwegende dat verzoeker echter ook blijkt aan te voeren dat dit laatste niet het geval is; dat weliswaar uit de gegevens van de zaak kan worden afgeleid dat het overstappen naar de vlakke loopbaan niet automatisch gebeurt, dat alleen de goede krachten daarmee beloond zouden worden en dat verzoeker niet als een "goede kracht" werd beoordeeld; dat daartegenover evenwel staat dat de overgrote meerderheid van de betrokken personeelsleden, na een onderzoek dat blijkbaar summier is geweest en waarvan zich geen sporen in het dossier bevinden, wel positief werd beoordeeld; dat bovendien verzoeker voorheen nooit een negatieve beoordeling heeft gekregen; dat hem in de graad van cheftechnicus laboratorium steeds de beoordeling "keurpersoneel" werd toegekend; dat het de zin en de bedoeling is van dergelijke beoordelingen als leidraad en onderscheidingscriterium te dienen bij latere benoemingen en bevorderingen; dat het dan ook bevreemdend voorkomt dat verzoeker nu plots, en dit over dezelfde periode als bestreken door de voormelde beoordelingen, met het oog op de benoeming in een vlakke loopbaan als ondermaats wordt beoordeeld; dat het nog meer bevreemdend is dat, wanneer na twijfels die daarover geuit worden in een bestuursorgaan van de BRTN en na de uitdrukkelijk en herhaalde vraag om bijkomende gegevens, de directie bij haar standpunt blijft en gewoon weigert een aanvullende nota voor te leggen;

Overwegende dat de in de memorie van antwoord verwoorde argumentatie als zou op het ogenblik dat de adviescommissie -op 20 oktober 1993- haar advies uitbracht het ondermaats functioneren van verzoeker nog te recent geweest zijn opdat de recentste beoordeling -over 1991- er rekening mee had kunnen houden, tegengesproken wordt door de directie zelf die aan de advies-

commissie mededeelde dat verzoeker reeds de laatste tien jaar ondermaats presteerde;

Overwegende dat uit wat voorafgaat dient te worden besloten dat aan de bestreden beslissing geen afdoende uit het dossier van de zaak blijkende feitelijke en juridische gegevens ten grondslag liggen en dat de verwerende partij de op haar rustende zorgvuldigheidsplicht niet is nagekomen door haar beslissing te nemen zonder dat het gevraagd aanvullend onderzoek had plaatsgehad; dat daardoor ook niet kan worden nagegaan of verzoeker op dezelfde wijze werd beoordeeld als de andere personeelsleden die wel automatisch naar de vlakke loopbaan mochten overgaan; dat het middel in die mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 28 maart 1994 van de raad van bestuur van de BRTN om Firmin DELPLANCKE niet in aanmerking te nemen voor overzetting in de nieuwe vlakke loopbaan van cheftechnicus C.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,

Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**